

El leteroj de Jean Forge-Fetke:

Praha 22.9.1945:----- Mi produktis antaŭ kaj komence de la milito en propra firmao kaj mem reĝisoris grandan belegan filmon polan kun polaj infanoj. La titolo estas "Per larmoj al feliĉo" kaj estas tutvespera sonfilmo. Ĝi estis malpermesita per la germana cenzuro. Nunmomente mi intertraktadas ĉi tie por montri ĝin en Ĉeĥoslovakujo. Mi intencas veni kun tiu vere interesa kaj publiksukcesa filmo al Svedujo, kie mi provus prezenti ĝin pere de Sveda filmkompanio aŭ mem provus prezenti ĝin ~~per~~ al la sveda publiko. Mi volus havi la helpon de esperantistoj por tradukado de mia parolado kaj propagando antaŭ la filmo. Mi prezentus la filmon sub la devizo "Helpe al la malsatantaj infanoj de Polujo" kaj destinus la netan profiton al bonfara celo. Ne timu ke mi intencas fari novan eksperimenton, kiun vi bone memoras okaze de la Universala Kongreso. Kontraŭe mi volonte klopodos, ke tiu ĉi mia entrepreno enspezos al la kaso de la Asocio mem, ĉar la filmo estas vere tiel alloga kaj kortuŝa, ke ĝi havos sukcesegon kaj kompreneble elportos monon. Mi petas vin do, ke vi skribu ankau pri tiu ĉi projekto mia konsentan leteron en tiu senco, ke vi volonte estas pretaj helpi aranĝon publikan de pola infanfilmo "Per larmoj...." por bonfara celo kaj helpe de malsatantaj kaj orfaj infanoj en Polujo (la agado de la filmo estas nome la dramo de kuracisto, kiu fondis orfejon, estas amata de la infanoj kiel patro kaj staras inter amo al siaj infanoj kaj al moderna virino el grandmondo). Mi volonte intertraktas persone kun la kreinto-reĝisoro persone en Stockholm ktp.

J.Malmgren respondis, ke li deziras sukceson al s-ro Forge, sed ke la sveda federacio ne povas ligi sin ekonomie por tia entrepreno.

Jean Forge respondis 12 okt. i.a.: --- Nun mi ankoraŭ volas skribi al vi pli detale pri mia plano koncerne la tutvesperan sonfilmon. La afero laŭ mia opinio havas la plej grandajn ŝancojn de sukceso. Por komenci la tutan entreprenon, mi devus veni Stokholmon kaj preparoli, montri al vi la filmon, fiksi la kondiĉojn, certigi kunhelpon de tiea pola ambasadoro ktp. Estas tute kompreneble, ke mi ne volas iel entiri vian Federacion en iajn elspezojn, ĉion mi aranĝus je mia propra risko aŭ kun tiea filmkompanio. Tamen ekstere estus la aranĝanta firmao la Federacio kunhelpante kaj faciligante la aranĝon de la vesperoj. Estas malfacile ekspliki al vi la detalojn en letero. Mi aldonas al vi leteron, kian vi bonvolu laŭvole ŝanĝi kaj baldaŭ sendi al mi. Pardonu ke mi tion faras, sed tia aŭ simila letero ebligus oficiale intertrakti kun ĉi tiea ambasadoro aŭ kun ĉefo de pola filmo, kiu volas veni al Praha - kiel mi hodiaŭ sciigis telegrafe. Mi akcentas ke tia letero ankoraŭ vin tute ne ligas kaj finan decidon vi povas fari post detala esploro de kondiĉoj, filmo ktp. en Stockholm. Mi mem estas ja, kiel vi scias, ĉiam sufiĉe reala homo.....

(Al la letero estas aldonita slipo kun teksto, kiun li proponas, ke SEF sendu al li:)

"La sveda Esp.Fed. volonte aranĝos prelegvojaĝon pri la hodiaŭa ⁴ol- ujo kun samtempa prezentado de polaj filmoj. La celo de tiuj prelegoj kaj filmprezentadoj estus ne nur informi la svedan publikon pri Polujo sed samtempe aranĝi varbvesperon sub la devizo "Helpe al polaj malsatantaj infanoj". Ni prenus sur nin la kolekton de monoferoj kaj destinus la netan profiton de la prezentadoj por tiu ĉi bonfara celo.

Ĉar tia entrepreno postulas grandskalan preparon kaj preparolon de la pli detalaj kondiĉoj ĉi tie en Stockholm, ni petas vin ke vi venu plej baldaŭ al Stockholm. Ni disponas pri kunlaborantoj kaj kluboj en c. 100 lokoj, kie ni povus aranĝi viajn varbvesperojn.

La SEF ĝojus, se ĝi povus veni en tia maniero kun helpe al la malsatantaj polaj infanoj kaj orfoj de la milito."

Pri aranĝo de varbvesperoj "Helpu al malsatantaj infanoj en Polujo" de Jean Forge, aranĝitaj sub la protekto de la SEF, Stockholm.

La programo de tia vespero:

1. Malfermo de reprezentanto de la federacio.
2. Parolado de la reĝisoro Forge pri Polujo en Esperanto kaj sveda traduko (ne tro longa).
3. Prezento de granda filmo "Per Lakmoj al feliĉo", en kiu kortuŝe kaj bonege ludas ĉ. 40 - 50 infanoj polaj. Sur la ekrano estas legebla en la komenco de la filmo la celo de la filmo kaj la protekto de la Federacio. (La filmo irus en pola lingvo kun svedaj klarigoj enkopilitaj titoloj).
4. Danko de unu el la ĉefaj aktorinoj, ĉarmega 15-jara knabino, Esperantistino en Esperanto kaj svedlingva traduko. (Ĉe la enirejo kaj elirejo ŝi deĵorus eventuale kun aliaj s-anoj en bela nacia kostumo kaj kolektus libervolajn mondonacojn por la malsatantaj polaj infanoj.)

La teknika aranĝo de tia vespero.

La aranĝo estus ebla en kinoteatro aŭ salonego, kie estas ebleco projekcii sonfilmon. Estos facile interesi filmpruntejan firmaon, kiu donus al ni la diversajn terminojn en la kinoteatroj, tiel ke ni povus sen granda laboro kurigi la filmon, kiu apartenas al s-ro Forge, kiu produktis kaj reĝisoris ĝin. La netan profiton post kovroj de ĉiuj elspezoj li destinas por bonfara celo.

La propaganda flanko:

La SEF eliruspublike kun tia nobla bonfara entrepreno, kiu vekus en la gazetaro grandan eĥon jam pro tio ĉar la filmo estas efektive unuaranga kaj sukcesa por plej vasta publiko. Samtempe ĝi signifus grandan reklamon por Esperanto kaj montrus la homecajn noblajn tendencojn de nia movado.

Estus kompreneble ke Forge zorgus pri speciala reklamo en gazetaro, intervjuo kun Esperanta filmstelo ktp.

Eventuala oficiala helpo.

Estas tre verŝajne ke ni ricevos por tia bonfara entrepreno ĉian helpon kaj subtenon de oficialaj rondoj, precipe flanke de la pola legacio aŭ ambasadoro en Stockholm.

Samtempe tia entrepreno estus grandega reklamo por Esperanto en Polujo !